

Remissvar

Datum

Diariennr

MSB 2024-14309

Förslag till föreskrifter/allmänna råd

Remiss av Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps reviderade föreskrifter om anmälan av utländska direktinvesteringar i vissa samhällsviktiga verksamheter

Remissinstans
Energiföretagen Sverige
Adress
Olof Palmes gata 11
111 37 Stockholm
Epostadress
info@energiforetagen.se

Synpunkter på förslaget till föreskrifter/allmänna råd

Avsnitt, kapitel, § etc	Kommentar	Förslag till ny text
1 kap 4 §	Som första stycket är formulerat är det otydligt ifall rekvisiten är alternativ eller kumulativa. Behöver kriteriet för antalet årsarbetskrafter uppfyllas samtidigt som omsättningskravet? Gällande omsättningskravet saknar vi en analys av relationen till NIS2- och CER-direktivets omsättningskrav/tröskelvärden. Finns det skäl att inte likrikta denna nivå? Beträffande andra stycket kan konstateras att nyetableringar alltid träffas av regleringen oaktat om dessa företag har färre årsarbetskrafter och en lägre omsättning än den reglerade. Detta är inte en nyhet i sak men frågan är om detta är ändamålsenligt. Är det inte när verksamheten uppnår en viss nivå som den blir samhällskritisk?	

4 kap 1 § p 2 och 3	Det hänvisas i § till orden <i>eldistribution</i> och <i>elöverföring</i> enligt den definition som finns i 1 kap 4 § ellagen.	Gällande eldistribution så finns i dag inte den definitionen i ellagens 1 kap 4 §. Istället för eldistribution bör ni därför hänvisa till endast <i>distribution</i>. Istället för att hänvisa till elöverföring bör det hänvisas till <i>transmission</i> som är den gällande lydelsen i ellagen just nu. Detta trots att det i SOU 2025:47 föreslås att begreppet transmission ska bytas ut mot överföring. Eftersom detta förslag ännu inte har lett till lagstiftning kan inte föreskriften hänvisa på detta sätt just nu. Efter att ev. justering sedan skett i ellagen behöver denna föreskrift uppdateras med korrekta definitioner.
4 kap. 1 § p. 4	Det noteras att en stor justering i föreskriften gjorts gällande gränsvärdet för vilken produktion och energilagring som omfattas. Tidigare behövdes att man kom upp i 10 MW men med nya förslaget så krävs det endast 1 MW.	Vi tror att det kan vara rimligt med 1 MW då det troligtvis kan vara situationer då en sådan volym kan ha en påverkan men vi saknar dock en ordentlig konsekvensanalys av den stora skillnaden. Hur många fler företag handlar det om? Vilken administrationsökning driver detta? Vilken kostnad driver detta? Är detta proportionerligt?
4 kap 5 §	Här görs hänvisning till definitionen gällande fjärrvärme- och fjärrkyleverksamhet till förnybartdirektivet.	Vi anser att man istället bör hänvisa till definitionen av fjärrvärmeverksamhet enligt 1§ fjärrvärmelagen (2008:263) respektive fjärrkyleverksamhet enligt 2§ fjärrkylelagen (2022:332).
6 kap 5 § 6 kap 7 §	5 § Anläggning eller underhåll av tunnlar eller kulvertar för el, fiber, fjärrvärme, avlopp eller vatten. 7 § Anläggning eller underhåll av rörledning för transport av energibärare	Varför tar 6 kap 5 § upp energiinfrastruktur för el och fjärrvärme som redan torde omfattas av definitionerna i 4 kap?

		Vid en jämförelse av 6 kap 5 § och 6 kap. 7 § framstår det som en dubbelreglering gällande ”anläggning”
4 kap 6 § p. 1	Vi tolkar den föreslagna skrivningen som att en verksamhet som har minst en laddpunkt på 50 kW eller mer, och som inte är ett mikroföretag, omfattas av kraven. I praktiken innebär detta att även verksamheter som inte har laddning som huvudverksamhet – exempelvis en större hotellkedja med endast en enskild 50 kW-laddpunkt – skulle omfattas. Detta framstår inte som avsikten med regleringen.	I tidigare utkast från MCF, som vi tagit del av, fanns förslag om att införa en tröskelnivå baserat på antal laddpunkter. En sådan modell skulle i högre grad rikta in sig på de faktiska större laddoperatörerna och därmed minska risken för att enstaka laddpunkter hos helt andra typer av verksamheter oavsiktligt träffas av omfattande krav. Vi anser därför att det bör utvärderas om en tröskelnivå kopplad till antalet laddpunkter ska införas. Som tidigare nämnts kan Energimyndighetens databas NOBIL användas för att relativt enkelt ta fram statistik över publika laddpunkter i Sverige. Därigenom kan olika nivåer för “antal laddpunkter om 50 kW och över” analyseras och itereras för att identifiera en tröskel som träffar den avsedda gruppen större aktörer. Vid en sådan utvärdering bör MCF även beakta den ökade administrativa börda som riskerar att drabba alltför många aktörer om tröskeln för antal laddpunkter sätts för lågt. Den nuvarande formuleringen ”tillhandahållande av tjänster för laddning av fordon” riskerar att omfatta ett relativt brett spektrum av tjänster och därmed olika typer av aktörer. För att undvika oklarheter kring vilka som avses föreslår vi att MCF tydligt

		anger att det är laddoperatören som ska omfattas av kraven. Begreppet laddoperatör – även benämnt ”ansvarig för laddningspunkt” – är redan definierat i AFIR artikel 2.39 och kan med fördel användas som utgångspunkt (för både punkt 1 och 2 i denna paragraf)
4 kap. 6 § p. 2	Formuleringen ”<i>tillhandahållande av tjänster för laddning av fordon hos offentlig verksamhet</i>” riskerar att omfatta ett relativt stort antal företag. Vi tolkar skrivningen som att så snart en laddpunkt installeras i anslutning till någon form av offentlig verksamhet – exempelvis ett mindre kommunkontor – kan samtliga företag som levererar tjänster kopplade till denna laddpunkt komma att omfattas av kraven. Detta riskerar att träffa aktörer som inte är egentliga laddoperatörer och därmed gå utanför regleringens avsedda träffbild. Vi anser därför att det behövs en ytterligare analys av vilka typer av aktörer som i praktiken kan komma att omfattas, samt om en tydligare avgränsning bör införas för att undvika oavsiktligt bred tillämpning. Det kan även krävas vägledning kring hur uttrycket ”<i>hos offentlig verksamhet</i>” ska tolkas. Avses endast laddpunkter som ägs eller drivs av offentlig verksamhet, eller även laddpunkter installerade i fastigheter där offentlig verksamhet bedrivs, men där laddinfrastrukturen i sig ägs och drivs av privata aktörer? En förtydligande definition skulle minska risken för osäkerhet och felaktig tillämpning.	

	Det kan också övervägas om inte en avgränsning bör införas så att kraven endast omfattar samhällskritisk offentlig verksamhet, i stället för all offentlig verksamhet. Om hela den offentliga sektorn inkluderas riskerar regleringen att omfatta ett mycket stort antal laddpunkter, vilket kan gå längre än vad som är motiverat utifrån syftet med bestämmelsen.	
--	---	--

Synpunkter på konsekvensutredningen

Synpunkten avser avsnitt, kapitel, § etc	Synpunkter om vad som är fel, vad det borde stå istället och varför
Kostnader s 8-9	I konsekvensutredningen nämns att det kostar 50 000 kr och uppåt för att bara konstatera om investeringen är en sådan som ska anmälas eller inte. Det är en relativt hög siffra för att göra den initiala bedömningen om man träffas av regelverket eller inte. Finns det möjlighet att göra regelverket tydligare så att den initiala bedömningen inte behöver kosta så mycket? Lämpligt vore att föreskriften var så tydligt utformad att en aktör själv i normalfallet, utan ombud, ska kunna avgöra om man träffas av aktuell lagstiftning eller inte.